

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ (Ν. 3869/2010)

Αριθμός Απόφασης 168 / 2018
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Μαρία - Αμαλία Νταή και τη Γραμματέα Ελένη Μπαλή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Δεκεμβρίου 2017 για να δικάσει:

Α. Την από 8-5-2013 με αριθ. καταθ. 162/16-5-2013 αίτηση:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

, κατοίκου ιποίος
παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Μιχαήλ Κούβαρη (βλ. υπ' αριθ. Π1050445 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ – ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (κατ' άρ. 4 παρ. 5 και 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010), ήτοι: 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», με Α.Φ.Μ. 094014250, που εδρεύει στην Αθήνα (Θθωvos 8), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε, 2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας

με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», με Α.Φ.Μ. 094014249, που εδρεύει στην Αθήνα (Σταδίου 40), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως οιονεί καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (αναφερόμενη ως β' εκ των καθ' ων στο εισαγωγικό ένδικο δικόγραφο), λόγω συγχώνευσης δι' απορροφήσεως της δεύτερης από την πρώτη, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ιωάννη Μαύρου (βλ. υπ' αριθ. Π1100392 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις και 3) Της τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «CYPRUS POPULAR BANK PUBLIC CO LTD», ως μετονομάστηκε η τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «MARFIN POPULAR BANK CO LTD», που εδρεύει στη Λευκωσία Κύπρου (Λ. Λεμεσού 154), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε.

Β. Την από 8-5-2013 με αριθ. καταθ. 163/16-5-2013 αίτηση:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ:

κατοίκου Αγίου Στεφάνου (Κορίνθου 20), η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη (βλ. υπ' αριθ. Π1050452 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΗΣ ΜΕΤΕΧΟΥΣΑΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΑΣ – ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ, η οποία κατέστη διάδικος μετά τη νόμιμη κλήτευσή της (κατ' άρ. 4 παρ. 5 και 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010), ήτοι της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», με Α.Φ.Μ. 094014249, που εδρεύει στην Αθήνα (Σταδίου 40), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως οιονεί καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (αναφερόμενη ως καθ' ης στο εισαγωγικό ένδικο δικόγραφο), λόγω συγχώνευσης δι' απορροφήσεως της δεύτερης από την πρώτη, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ιωάννη Μαύρου (βλ. υπ' αριθ. Π1100383 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Έκαστος εκ των αιτούντων άσκησε αυτοτελώς ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 8-5-2013 με αριθ. καταθ. 162/16-5-2013 και 163/16-5-2013 αντίστοιχα αίτησή του, διαδικασίας εκούσιας δικαιοδοσίας, η οποία

2ο φύλλο της υπ' αριθ. 163 / 2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Μαραθώνα
(Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε οι υποθέσεις συνεκφωνήθηκαν νόμιμα από τη σειρά εγγραφής τους στο οικείο πινάκιο και συζητήθηκαν, όπως σημειώνεται στα πρακτικά. Κατά τη συζήτηση, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί αυτοί, καθώς και όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις τους και στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης της παρούσας δίκης.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Φέρονται προς συζήτηση οι με αριθ. καταθ. 162/16-5-2013 και 163/16-5-2013 αιτήσεις ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων - συζύγων, που υποβάλλονται αυτοτελώς από έκαστο εξ αυτών, οι οποίοι έχουν, ως επί το πλείστον, κοινές οφειλές, αλλά και κοινές βιοτικές συνθήκες και ανάγκες και συνεπώς, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, θα πρέπει να συνεκδικαστούν προς διευκόλυνση και επιτάχυνση διεξαγωγής της δίκης αλλά και μείωση των εξόδων, δοθέντος ότι υπάγονται αμφοτέρως (οι αιτήσεις) στην εκούσια δικαιοδοσία (άρ. 246 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρ. 741 του ίδιου ως άνω Κώδικα). Εξάλλου, η συνεκδίκαση των δύο αιτήσεων είναι δυνατή, καθόσον δεν ανατρέπεται με αυτήν η αυτοτέλεια κάθε έννομης σχέσης δίκης και δεν θίγεται ο προσωποπαγής χαρακτήρας του δικαιώματος κάθε οφειλέτη, αφού στην ίδια απόφαση, σε περίπτωση ευδοκίμησης των αιτήσεων, θα περιέχονται δύο ατομικές ρυθμίσεις, με καταβολές από τον καθένα χωριστά.

Από τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως υπ' αριθ. 254B'/24-5-2013 και 255B'/24-5-2013 εκθέσεις επίδοσης, αμφοτέρως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ανδρέα Π. Μπούμη, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό στοιχ. Α' ένδικης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως στις α' και γ' εκ των καθ' ων, οι οποίες, όμως, δεν εμφανίστηκαν κατά την ανωτέρω δικάσιμο, οπότε η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα στη σειρά της από το οικείο πινάκιο, το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση σαν να ήταν αυτές παρούσες.

Οι αιτούντες, έκαστος με την αυτοτελώς ασκηθείσα υπό κρίση αίτησή του, όπως κάθε μία συμπληρώθηκε και διορθώθηκε παραδεκτώς, κατ' άρ. 224 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τα άρ. 741 και 745 του ίδιου ως άνω Κώδικα, εκθέτουν ότι είναι φυσικά πρόσωπα, χωρίς πτωχευτική ικανότητα και επικαλούμενοι μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς τις πιστώτριές τους, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην κάθε αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητούν τη ρύθμιση των επίδικων χρεών τους σύμφωνα με το Ν. 3869/2010, με βάση τα αυτοτελή σχέδια διευθέτησης οφειλών που υποβάλλουν και αφού ληφθούν υπόψη η προσωπική, περιουσιακή και εισοδηματική τους κατάσταση, με την εξαίρεση από την εκποίηση του εμπραγμάτου δικαιώματός τους επί του περιγραφομένου στα ένδικα δικόγραφα ακινήτου, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία τους.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, οι κρινόμενες αιτήσεις παραδεκτώς και αρμοδίως φέρονται για συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου της κατοικίας των αιτούντων, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρ. 3 Ν. 3869/2010), από τη δε αυτεπάγγελη έρευνα στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτησή τους στο Δικαστήριο αυτό ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών τους με απαλλαγή τους από υπόλοιπα χρεών (βλ. την υπ' αριθ. 897/13-4-2018 βεβαίωση της κ. Προϊσταμένης του Τμήματος Ρύθμισης Οφειλών του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Εξάλλου, αμφοτέρως οι ένδικες αιτήσεις παραδεκτώς εισάγονται προς συζήτηση μετά: α. την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των καθ' ων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρ. 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ως τούτο ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης των κρινόμενων αιτήσεων (βλ. τις υπ' αριθ. 254B'/24-5-2013, 251B'/24-5-2013 και 255B'/24-5-2013 εκθέσεις επίδοσης, όλες του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ανδρέα Π. Μπούμη {ως προς την υπό στοιχ. Α' αίτηση} και την υπ' αριθ. 250B'/24-5-2013 έκθεση επίδοσης του ως άνω δικαστικού επιμελητή Ανδρέα Π. Μπούμη {ως προς την υπό στοιχ. Β' αίτηση}), β. την εμπρόθεσμη κατάθεση στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου των εγγράφων του άρ. 4 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, συμπεριλαμβανομένων των από 16-5-2013 υπεύθυνων δηλώσεων των αιτούντων περί της ορθότητας και πληρότητας των αναφερομένων σε κάθε μία ένδικη αίτηση εισοδηματικών και περιουσιακών τους καταστάσεων, των απαιτήσεων των πιστωτών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και τη μη μεταβίβαση εντός της τελευταίας τριετίας οποιουδήποτε εμπραγμάτου δικαιώματός τους επί ακινήτου

[Handwritten signature]

τους, έχοντας αμφότεροι τηρήσει και την -άνευ ευδοκιμήσεως- προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού (βλ. τις από 8-5-2013 βεβαιώσεις αποτυχίας) και γ. την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τις καθ' ων πιστώτριες. Επίσης, οι αιτούντες έχουν προβεί νομίμως στην επικαιροποίηση των στοιχείων τους, κατ' άρ. 2, παρ. Α' υποπαρ. Α.4. Ν. 4336/2015, έχοντας καταθέσει στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου τα απαιτούμενα προς τούτο έγγραφα, όπως αυτά καθορίζονται στην Κ.Υ.Α. 8.986/2015 (ΦΕΚ Β' 2208/14-10-2015), συμπεριλαμβανομένων των από 2-2-2016 υπεύθυνων δηλώσεών τους (βλ. τους με αριθ. έκθ. εγχειρίσεως 79/3-2-2016 και 80/3-2-2016 καταλόγους επικαιροποίησης εγγράφων αντίστοιχα, υπογεγραμμένους, μεταξύ άλλων, από τον κ. Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου). Περαιτέρω, αμφότερες οι ένδικες αιτήσεις είναι αρκούντως ορισμένες, καθώς περιέχονται σε αυτές όλα τα στοιχεία του άρ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, χωρίς να απαιτείται η μνεία του χρόνου και της αιτίας λήψης των ένδικων δανείων, του ύψους των συμφωνηθεισών δόσεων για την εξυπηρέτηση των επίδικων υποχρεώσεων των αιτούντων, της εισοδηματικής τους κατάστασης και του οικογενειακού κόστους διαβίωσής τους κατά το χρόνο ανάληψης των επίδικων χρεών, της επιμέρους ανάλυσης του αναφερομένου σε έκαστο κρισιολογούμενο δικόγραφο κόστους διαβίωσής τους κατά το χρόνο κατάθεσης αυτού, των γεγονότων που τους οδήγησαν σε οικονομική αδυναμία και του χρονικού σημείου περιέλευσής τους σε παύση πληρωμών, δοθέντος ότι όλα τα ανωτέρω δεν συνιστούν στοιχεία του νομικώς ορισμένου του δικογράφου της αίτησης, αλλά μπορούν να προκύψουν από την αποδεικτική διαδικασία, στα πλαίσια του ανακριτικού συστήματος που εφαρμόζεται, κατ' άρ. 744 ΚΠολΔ, στην προκείμενη εκούσια δικαιοδοσία (πρβλ. ΑΠ 64/2017 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ), απορριπτομένων ως νόμω αβάσιμων όσων περί του αντιθέτου ισχυρίζεται η παρασταθείσα καθ' ης. Προσέτι, οι κρινόμενες αιτήσεις είναι νόμιμες, ερειδόμενες στις διατάξεις των άρ. 1, 4, 5, 8 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 (όπως ίσχυαν πριν την αντικατάστασή τους από το Ν. 4336/2015 [ΦΕΚ Α 94/14-8-2015], καθόσον ο τελευταίος καταλαμβάνει τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου δεύτερου της υποπαρ. Α.4 του άρ. 2 του Ν. 4336/2015), πρέπει, επομένως, να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ εκάστου αιτούντος και των καθ' ων πιστωτριών.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου η παρασταθείσα «ALPHA BANK», ενεργούσα ως οιοική καθολική διάδοχος της πιστώτριας με την επωνυμία «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (καθ' ης σε αμφοτέρως τις αιτήσεις), λόγω συγχώνευσης δι' απορροφήσεως της τελευταίας από την πρώτη, με αντίστοιχη προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης, αλλά και με τις εμπροθέσμως και νομοτύπως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις της, αρνήθηκε τις υπό κρίση αιτήσεις ως νόμω και ουσία αβάσιμες, επιπροσθέτως, δε, ισχυρίστηκε ότι ο αιτών της υπό στοιχ. Α' αίτησης δεν πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής του στο Ν. 3869/2010, διότι κατά το χρόνο παύσης των πληρωμών του διέθετε εμπορική ιδιότητα, συνεπώς, και πτωχευτική ικανότητα, καθότι διατηρούσε επιχείρηση υγειονομικού ενδιαφέροντος (εστιατόριο). Περαιτέρω, προέβαλε την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, ισχυριζόμενη ότι οι αιτούντες με τις ένδικες αιτήσεις τους και με τα προτεινόμενα σχέδια διευθέτησης οφειλών τους, αποσκοπούν επί της ουσίας, στη διαγραφή μεγάλου μέρους των χρεών τους, καταχρώμενοι, ούτως, τις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010 και χωρίς να λαμβάνουν υπόψη, κατά τρόπο εύλογο, τα συμφέροντα των καθ' ων - πιστωτριών. Η ένσταση αυτή, καίτοι προβάλλεται παραδεκτώς, είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι τα επικαλούμενα από την ενιστάμενη πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν είναι ικανά να θεμελιώσουν την εκ του άρ. 281 ΑΚ ένσταση, το δε ένδικο ασκούμενο δικαίωμα των αιτούντων δεν υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη, ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, εάν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι τούτο απορρέει ρητώς από τις διατάξεις του Ν. 3869/2010 και βρίσκει τη νομιμοποίησή του ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου, αφού η υπερχρέωση των πολιτών και ο εξ αυτής αποκλεισμός τους από την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα οδήγησε στη θέσπιση του εφαρμοζομένου με την παρούσα Νόμου, με σκοπό την απελευθέρωση των οφειλετών από την κατάσταση παραγωγικής αδράνειας και εγκλωβισμού στην οποία έχουν περιέλθει. Το δε προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών καθορίζεται κατά την ελεύθερη κρίση του οφειλέτη, χωρίς κάποιο περιορισμό, ούτε και ελέγχεται δικαστικώς ως προς το περιεχόμενό του, ενώ μπορεί με αυτό να προτείνεται ακόμη και η ολοσχερής διαγραφή των χρεών, εναπόκειται δε στον πιστωτή να το αποδεχθεί ή να το απορρίψει, οπότε, στην τελευταία περίπτωση, ακολουθεί η ρυθμιστική παρέμβαση του δικαστηρίου, το οποίο ερευνά αυτεπαγγέλτως τα περιουσιακά

στοιχεία του οφειλέτη, καθώς και τη δυνατότητα εξόφλησης των χρεών του με βάση και τις προσωπικές και οικογενειακές του ανάγκες και καθορίζει την καταβλητέα μηνιαία δόση, χωρίς να δεσμεύεται από την πρότασή του (ΕιρΠατρ 287/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, ούτε οι επικαλούμενες επαχθείς για τους πιστωτές συνέπειες από την ένταξη των αιτούντων - οφειλετών στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 καθιστούν τις υπό κρίση αιτήσεις καταχρηστικές, καθόσον η δικαστική ρύθμιση των χρεών, στα πλαίσια της νομοθετικής ρύθμισης του προρρηθέντος Ν. 3869/2010, αποτελεί μεν επέμβαση στις απαιτήσεις των πιστωτών, πλην, όμως, δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι τούτες διαμορφώθηκαν σε υψηλά ποσά λόγω της επιβάρυνσής τους με υψηλά επιτόκια, με συνέπεια την υπερχρέωση του οφειλέτη, η οποία καθιστά αναγκαία τη μείωσή τους ώστε να εξασφαλιστεί σε αυτόν ένα ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης για να μπορέσει να επιβιώσει και να επανενταχθεί ομαλά στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα, που αποτελεί σκοπό του Ν. 3869/2010 και εξυπηρετεί το γενικότερο συμφέρον, το οποίο υπερτερεί σαφώς αυτού των πιστωτών (πρβλ. ΕιρΠατρ 266/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επικουρικώς, ως προς την υπό στοιχ. Α' αίτηση, η παρασταθείσα β' εκ των καθ' ων πρότεινε την ένσταση της δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών, ισχυριζόμενη ότι ο τελευταίος προέβη σε δυσανάλογο δανεισμό εν σχέσει με την οικονομική του κατάσταση, συσσωρεύοντας οφειλές άνω του ποσού των 62.386,72 ευρώ, παρά το γεγονός ότι γνώριζε πως με βάση το εισόδημά του η εξυπηρέτηση αυτών ήταν επισφαλής, όπερ υποδηλώνει ότι λειτούργησε τουλάχιστον με ενδεχόμενο (αρχικό) δόλο, καθόσον θεώρησε ως πιθανή τη μη αποπληρωμή των χρεών του και παρά ταύτα αποδέχθηκε την κατάσταση αυτή. Η εν λόγω ένσταση είναι παραδεκτή, αρκούντως ορισμένη (πρβλ. ΜΠΘεσσαλ 26/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρ. 1 του Ν. 3869/2010 και πρέπει να ερευνηθεί κατωτέρω κατ' ουσίαν.

Από τη δέουσα εκτίμηση της κατάθεσης του : που
εξετάσθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, και δη ανωμοτί, ως διάδικος, αναφορικά με την υπό στοιχ. Α' κρινόμενη αίτηση και ενόρκως, ως μάρτυρας απόδειξης, για την υπό στοιχ. Β' ένδικη αίτηση, η κατάθεση του οποίου περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά (σημειώνεται ότι η παρασταθείσα καθ' ης δεν πρότεινε την εξέταση μάρτυρα ανταπόδειξης), όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νομίμως προσκομίζουν οι διάδικοι είτε για να

ληφθούν αυτοτελώς υπόψη ως αποδεικτικά στοιχεία είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται κατωτέρω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς των διαδίκων (άρ. 261 ΚΠολΔ), τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνει υπόψη του το Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη και την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών της υπό στοιχ. Α' αίτησης, ηλικίας σήμερα 71 ετών, είναι έγγαμος από το έτος 1973 με την αιτούσα της υπό στοιχ. Β' αίτησης, ηλικίας σήμερα 64 ετών, και από τον εν λόγω γάμο τους έχουν αποκτήσει δύο τέκνα, την ηλικίας σήμερα 44 ετών και τον ηλικίας σήμερα 38 ετών (βλ. το με αριθ. πρωτ. 26092 από 16-9-2015 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης, εκδόσεως από το Δήμο Διονύσου). Διαμένουν με την ενήλικη θυγατέρα τους στον Αττικής σε ακίνητο, το οποίο τους ανήκει κατά συγκυριότητα, ως τούτο περιγράφεται κατωτέρω, το οποίο συνιστά την κύρια κατοικία τους. Ο αιτών δεν εργάζεται, αλλά λαμβάνει σύνταξη εκ Κοινωνικής Ασφάλισης από το κράτος των Η.Π.Α. μηνιαίου ύψους 210 ευρώ περίπου, ενώ αναμένεται άμεσα, εντός του τρέχοντος έτους, η λήψη σύνταξης λόγω γήρατος και από τον Ο.Α.Ε.Ε., η οποία θα ανέρχεται περί του ποσού των 550 ευρώ μηνιαίως (βλ. κατάθεση του ίδιου, καταχωρηθείσα στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, καθώς και το από 7-11-2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Κοινωνικής Ασφάλειας της πόλης της Βαλτιμόρης, της Πολιτείας Μαίριλαντ των Η.Π.Α.). Η αιτούσα δεν εργάζεται, αντιμετωπίζει, δε, προβλήματα υγείας (καρδιολογικής και νευρολογικής φύσεως), για τα οποία έχει πιστοποιηθεί με αναπηρία 55% (βλ. το από 24-11-2017 πιστοποιητικό γνωστοποίησης αποτελέσματος αναπηρίας, εκδόσεως από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Ιατρικής Αξιολόγησης του ΕΦΚΑ, αφορούν στο χρονικό διάστημα από 1^η-5-2017 έως 30-4-2018), ενώ δεν λαμβάνει σύνταξη ούτε προνοιακό επίδομα, ούτε διαθέτει έτερη πηγή εσόδων, με αποτέλεσμα τα παροντικά ατομικά της εισοδήματα να είναι μηδενικά. Σημειώνεται ότι προβλήματα υγείας αντιμετωπίζει και ο αιτών (ιδίως, πνευμονολογικής φύσεως), τα οποία, σε συνδυασμό και με την ηλικία του, καθιστούν αδύνατη την απασχόλησή του σε οποιαδήποτε εργασία. Το ελάχιστο μηνιαίο οικογενειακό κόστος διαβίωσης των αιτούντων, συνυπολογιζομένων των αναγκαίων ιατροφαρμακευτικών δαπανών και λαμβανομένου υπόψη ότι δεν επιβαρύνονται με έξοδα μίσθωσης κατοικίας, εκτιμάται σήμερα περίπου στο ποσό των 600 ευρώ. Για τον υπολογισμό του

ανωτέρω κόστους, συνεκτιμάται ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι οφειλέτες οι οποίοι ζητούν να υπαχθούν στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, πρέπει από την πλευρά τους να περιορίσουν στο ελάχιστο τις δαπάνες τους μόνο στις απολύτως απαραίτητες και αναγκαίες για το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα της ρύθμισης. Το ως άνω κόστος διαβίωσης, έως το χρόνο της από μέρους του αιτούντος λήψης σύνταξης Ο.Α.Ε.Ε., καλύπτεται εν μέρει από τη σύνταξη που λαμβάνει ήδη από το κράτος των Η.Π.Α., κατά τα προλεχθέντα, και εν μέρει με την οικονομική συνδρομή της συνοικούσης θυγατρός τους,

η οποία εργάζεται ως ιδιωτική υπάλληλος με μηνιαίες αποδοχές περί του ποσού 500 ευρώ (βλ. την προσκομιζόμενη απόδειξη πληρωμής αποδοχών της, μηνός Οκτωβρίου 2017, σε συνδυασμό με την κατάθεση του αιτούντος, καταχωρηθείσα στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά). Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση εκάστης ένδικης αίτησης, οι αιτούντες ανέλαβαν από τις καθ' ων τα παρακάτω χρέη, τα οποία κατά πλάσμα του νόμου θεωρούνται με την κοινοποίηση των υπό κρίση αιτήσεων ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής, εκτός από τις εμπραγμάτως ασφαλισμένες απαιτήσεις, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης οριστικής απόφασης (βλ. άρθρ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010) και συγκεκριμένα: 1) Ο αιτών της υπό στοιχ. Α' αίτησης, έλαβε: (α) Από την α' εκ των καθ' ων, ένα καταναλωτικό δάνειο δυνάμει της υπ' αριθ. 284909601001 σύμβαση, ενεχόμενος ως οφειλέτης, με υπόλοιπο οφειλής την 11^η-2-2013 ποσού 2.690,49 ευρώ (βλ. την από 11-2-2013 βεβαίωση οφειλών, εκδόσεως της α' εκ των καθ' ων, ενώ σημειώνεται ότι δεν λαμβάνεται υπόψη η επικαιροποιημένη από 22-1-2016 βεβαίωση, καθότι σε αυτήν έχουν συνυπολογισθεί τόκοι, χωρίς να εξακριβώνεται το είδος αυτών {π.χ. υπερημερίας, δικαιοπρακτικοί, κλπ.}), (β) Από την «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε., την οποία διαδέχθηκε οιοσεί καθολικώς η β' εκ των καθ' ων («ALPHA BANK»), κατόπιν συγχώνευσής της δι' απορροφήσεως από την τελευταία, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 68 παρ. 2 και 78 του Κ.Ν. 2190/1920, 16 του Ν. 2515/1997, δυνάμει της υπ' αριθ. Κ2-4580/28-6-2013 απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, νομίμως καταχωρηθείσας αυθημερόν στο Γ.Ε.ΜΗ., σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. 38385/25-6-2013 πράξη του Συμβολαιογράφου Αθηνών Γεωργίου Στεφανάκου (βλ. ΦΕΚ 3931/1-7-2013, τ. Α.Ε. - Ε.Π.Ε. ΚΑΙ Γ.Ε.ΜΗ.), υποκαθισταμένης,

ούτως, της «ALPHA BANK» σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ανωτέρω απορροφώμενου τραπεζικού ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων και των επίδικων απαιτήσεων: (i) ένα καταναλωτικό δάνειο εξυπηρετούμενο από τον υπ' αριθ. 2629865020 λογαριασμό, ενεχόμενος ως οφειλέτης, με υπόλοιπο οφειλής την 13^η-6-2013 ποσού 40.453,50 ευρώ και (ii) ένα στεγαστικό δάνειο εξυπηρετούμενο από τον υπ' αριθ. 2630416720 λογαριασμό, ενεχόμενος ως οφειλέτης, με υπόλοιπο οφειλής την 13^η-6-2013 ποσού 18.542,77 ευρώ (βλ. την από 13-6-2013 βεβαίωση οφειλών, εκδόσεως από την «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», την οποία προσκομίζει η β' εκ των καθ' ων) και (γ) Από τη γ' εκ των καθ' ων έλαβε ένα καταναλωτικό δάνειο με αριθ. σύμβασης MG112100011, ενεχόμενος ως οφειλέτης, με υπόλοιπο οφειλής την 11^η-2-2013 ποσού 1.449,41 ευρώ (βλ. την από 11-2-2013 βεβαίωση οφειλών, εκδόσεως της γ' εκ των καθ' ων, ενώ σημειώνεται ότι δεν λαμβάνεται υπόψη η επικαιροποιημένη από 8-2-2016 βεβαίωση, καθότι σε αυτήν έχουν συνυπολογισθεί τόκοι υπερημερίας για χρόνο πέραν της κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης) και 2) Η αιτούσα της υπό στοιχ. Β' αίτησης συμβλήθηκε, ως εγγυήτρια, με πιστώτρια την «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», την οποία διαδέχθηκε οιονεί καθολικώς η καθ' ης («ALPHA BANK»), κατά τα προαναφερθέντα: (i) στο ως άνω καταναλωτικό δάνειο εξυπηρετούμενο από τον υπ' αριθ. 2629865020 λογαριασμό, με υπόλοιπο οφειλής την 13^η-6-2013 ποσού 40.453,50 ευρώ και (ii) στο ως άνω στεγαστικό δάνειο εξυπηρετούμενο από τον υπ' αριθ. 2630416720 λογαριασμό, με υπόλοιπο οφειλής την 13^η-6-2013 ποσού 18.542,77 ευρώ (βλ. την από 13-6-2013 βεβαίωση οφειλών, εκδόσεως από την «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», την οποία προσκομίζει η καθ' ης της υπό στοιχ. Β' αίτησης). Ήτοι, ο μεν αιτών διατηρεί οφειλές έναντι των καθ' ων συνολικού ποσού 63.136,17 ευρώ (κεφάλαιο + τόκοι + έξοδα), η δε αιτούσα διατηρεί εις ολόκληρον οφειλή με τον αιτούντα συνολικού ποσού 58.996,27 ευρώ (κεφάλαιο + τόκοι + έξοδα). Εκ των ανωτέρω απαιτήσεων είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης επί της κύριας κατοικίας των αιτούντων, αμφοτέρες οι απαιτήσεις της πιστώτριας «ALPHA BANK» (β' εκ των καθ' ων στην υπό στοιχ. Α' αίτηση και μοναδική καθ' ης στην υπό στοιχ. Β' αίτηση). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι στο παρελθόν ο αιτών διατηρούσε ατομική επιχείρηση, με έδρα στη Αττικής και με κύρια δραστηριότητα τις υπηρεσίες παροχής γευμάτων με πλήρη εξυπηρέτηση εστιατορίου, τις εργασίες της οποίας (επιχείρησης), ωστόσο, διέκοψε στις 31-12-2011 (βλ. τη με

[Handwritten signature]

ημερομηνία εκτύπωσης από 11-3-2014 βεβαίωση διακοπής εργασιών φυσικού προσώπου επιτηδευματία, εκδόσεως από τη Δ.Ο.Υ. Κηφισιάς). Η ανωτέρω επιχείρηση λειτουργούσε οργανωμένα, με απασχόληση προσωπικού και αξιοποίηση σημαντικής επένδυσης κεφαλαίου και εργασίας για τη λειτουργία της (διατήρηση ειδικού χώρου [καταστήματος] με 60 τραπεζοκαθίσματα, επαγγελματικού εξοπλισμού κλπ.), τα δε ακαθάριστα έσοδα του αιτούντος εκ της άνω δραστηριότητάς του ανέρχονταν κατά μέσο όρο στο ποσό των 50.000 ευρώ περίπου ετησίως (βλ. ενδεικτικώς εκκαθαριστικό σημείωμα οικονομικού έτους 2008, καθώς και το μηχανογραφικό δελτίο οικονομικών στοιχείων επιχειρήσεων και επιτηδευματιών [Ε3] οικονομικού έτους 2010, σε συνδυασμό με την κατάθεση του αιτούντος, καταχωρηθείσα στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά). Ο τρόπος λειτουργίας της ανωτέρω ατομικής επιχείρησης, με κύριο αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών εστίασης, με οργανωμένη υποδομή κεφαλαίου και εργασίας, διαμεσολάβηση στην κυκλοφορία των οικονομικών αγαθών και αυξημένα λειτουργικά έξοδα, συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά κερδοσκοπικής δράσης και συνδυασμών, προσδίδοντας στον αιτούντα την ιδιότητα του εμπόρου και όχι του μικρεμπόρου, ήτοι του «βιοπαλαιστή», έτοιμο να τραπεί άμεσα σε άλλα βιοποριστικά επαγγέλματα, ως αβασίμως διατείνεται ο ίδιος. Όσον αφορά στην αιτούσα της υπό στοιχ. Β' αίτησης, στο παρελθόν, δεν είχε σταθερή εργασία, αλλά απασχολούταν περιστασιακώς στην άνω επιχείρηση του αιτούντος - συζύγου της. Εξάλλου, λόγω των ικανοποιητικών απολαβών εκ της άνω επιχείρησης, δεν απαιτούνταν η απασχόληση της αιτούσας σε άλλη εργασία, ενώ δεν πρέπει να παραβλεφθεί και το γεγονός ότι οι αιτούντες, ενόψει των μεταξύ τους αγαστών συζυγικών σχέσεων, είχαν κοινό οικιακό ταμείο, ως, άλλωστε, πράττουν μέχρι και σήμερα, με αποτέλεσμα η ρευστότητά τους και η εν γένει δυνατότητά τους να ανταποκριθούν στις οικονομικές τους υποχρεώσεις να ερευνάται με βάση το αθροιστικό οικογενειακό τους εισόδημα. Επιπλέον, αποδείχθηκε ότι περί το έτος 2010, η αιτούσα, συνεπεία σοβαρών προβλημάτων υγείας που παρουσίασε (ιδίως, καρδιολογικής και νευρολογικής φύσης), πιστοποιήθηκε με ποσοστό αναπηρίας 67% και ένεκα τούτου ελάμβανε από 1^η-5-2010 προνοιακό επίδομα μηνιαίου ποσού 290 ευρώ, το οποίο, ωστόσο, περιεκόπη από το Μάιο του 2017 κι εφεξής, οπότε το ποσοστό αναπηρίας της μειώθηκε σε 55% (βλ. την υπ' αριθ. πρωτ. 4767/24-9-2010 απόφαση της Προϊσταμένης Διεύθυνσης Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης

Ανατολικής Αττικής, καθώς και την υπ' αριθ. πρωτ. 32973/9-12-2015 απόφαση περί συνέχισης οικονομικής ενίσχυσης της Προϊσταμένης Διεύθυνσης Κοινωνικής Προστασίας του Δήμου Παλλήνης, σε συνδυασμό με το από 24-11-2017 πιστοποιητικό γνωστοποίησης αποτελέσματος αναπηρίας, εκδόσεως από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Ιατρικής Αξιολόγησης του ΕΦΚΑ, αφορούν στο χρονικό διάστημα από 1^η-5-2017 έως 30-4-2018 και την κατάθεση του αιτούντος, καταχωρηθείσα στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά). Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ένεκα της πασιδηλης οικονομικής κρίσης, η άνω επιχειρηματική δραστηριότητα του αιτούντος της υπό στοιχ. Α' αίτησης, άρχισε να παρουσιάζει ζημιογόνα πορεία από το 2009 κι εντεύθεν (βλ. προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα οικονομικών ετών 2010, 2011 και 2012). Λόγω, δε, της μη ανάκαμψης της κερδοφορίας αυτής, αφού η αρνητική οικονομική συγκυρία παγιώθηκε στη χώρα επηρεάζοντας ιδίως τις επιχειρήσεις, ενώ παράλληλα αυξήθηκαν και οι εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, σε συνδυασμό και με τα προβλήματα υγείας που ξεκίνησε να αντιμετωπίζει ο αιτών, ο τελευταίος αποφάσισε και διέκοψε στις 31-12-2011 την άνω δραστηριότητά του, έκτοτε, δε, υπήρξε άνεργος με μοναδική πηγή εισοδήματος, από το 2015 κι εφεξής, την άνω σύνταξη εκ Κοινωνικής Ασφάλισης από το κράτος των Η.Π.Α. μηνιαίου ύψους 210 ευρώ περίπου. Ενόψει όλων των προαναφερθέντων, προκύπτει ότι η συνολική οικονομική κατάσταση των αιτούντων μεταβλήθηκε επί τα χείρω περί το 2011, οπότε ο αιτών αναγκάστηκε και διέκοψε την ανωτέρω επιχειρηματική του δραστηριότητα λόγω εκμηδενισμού της κερδοφορίας του, ενώ μοναδικό εισερχόμενο οικογενειακό τους εισόδημα για τα έτη 2012, 2013 (οπότε κατατέθηκαν οι ένδικες αιτήσεις) και 2014, υπήρξε το άνω προνοιακό επίδομα που ελάμβανε η αιτούσα ποσού 290 ευρώ μηνιαίως. Ακολούθως, τα έτη 2015 και 2016, το μηνιαίο οικογενειακό τους εισόδημα ανήλθε στο αθροιστικό ποσό των 500 ευρώ (= 210€ [εισόδημα αιτούντος] + 290€ [εισόδημα αιτούσας]) ενόψει της προρρηθείσας σύνταξης που ξεκίνησε να λαμβάνει ο αιτών από το κράτος των Η.Π.Α., ενώ από το Μάιο του 2017 κι εφεξής, το εισόδημά τους μειώθηκε στο μηνιαίο ποσό των 210 κατόπιν της εν συνόλω περικοπής του προνοιακού επιδόματος που ελάμβανε η αιτούσα. Σημειώνεται ότι η ανωτέρω οικονομική κατάσταση των αιτούντων επιβαρύνθηκε επιπροσθέτως από το γεγονός της καθυστέρησης απονομής σύνταξης από τον Ο.Α.Ε.Ε. προς τον αιτούντα, ο οποίος, παρά το γεγονός ότι έχει καταθέσει τα σχετικά έγγραφα περί συνταξιοδότησής του από το 2015, ουδέν ποσό είχε λάβει για την εν λόγω αιτία

έως και τη συζήτηση των ένδικων υποθέσεων, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (βλ. κατάθεση του ίδιου, καταχωρηθείσα στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά, σε συνδυασμό με τις προσκομιζόμενες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματός του [Ε1] φορολογικών ετών 2015 και 2016). Παρά την ισχνή οικονομική τους κατάσταση, εντούτοις, οι αιτούντες, προσπαθώντας να είναι συνεπείς, εξυπηρετούσαν κανονικά τις ένδικες υποχρεώσεις τους τουλάχιστον μέχρι και τα μέσα του έτους 2012, αντλώντας χρήματα από προσωπικές τους αποταμιεύσεις (βλ. κατάθεση του αιτούντος, καταχωρηθείσα στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά). Πλην, όμως, συνεπεία εξάντλησης των αποταμιευμένων κεφαλαίων τους και της σχεδόν μηδαμινής εισροής νέου εισοδήματος, οι αιτούντες, περί τα μέσα του 2012, εμφάνισαν αδυναμία ως προς την προσήκουσα καταβολή των συμφωνηθεισών μηνιαίων δόσεων (εκ συνολικού ποσού 500 ευρώ περίπου) για την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, περιερχόμενοι, ούτως, σε παύση πληρωμών. Η παραπάνω αδυναμία τους υπήρξε γενική, καθότι δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν στο σύνολο των υποχρεώσεών τους, και μόνιμη, διότι η οικονομική τους δύναμη δεν παρουσίασε ουδεμία ανάκαμψη μέχρι και τη συζήτηση των ένδικων αιτήσεων. Πράγματι, οι αιτούντες δεν διαθέτουν την απαιτούμενη ρευστότητα για να μπορέσουν να ανταποκριθούν προσηκόντως στα επίδικα ληξιπρόθεσμα χρέη τους, διότι το συνολικό μηνιαίο εισόδημά τους, ως τούτο διαμορφώθηκε τόσο κατά το χρόνο κατάθεσης των κρινόμενων αιτήσεων, όσο και κατά το χρόνο συζήτησης αυτών, δεν επαρκεί ούτε για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών τους, για το λόγο, δε, αυτό, συνεπικουρούνται οικονομικώς από τη θυγατέρα τους, κατά τα προαναφερθέντα. Το δε προαναφερθέν χρονικό σημείο της παύσης των πληρωμών και δη σε χρόνο μεταγενέστερο από τη διακοπή των εργασιών της ανωτέρω επιχειρηματικής δραστηριότητας του αιτούντος, δηλαδή, σε χρόνο που ο τελευταίος είχε απολέσει την εμπορική ιδιότητα, δίδει σε αυτόν τη δυνατότητα να υπαχθεί στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, καθόσον πληροί την προϋπόθεση της μη ύπαρξης στο πρόσωπό του, κατά τον κρίσιμο χρόνο παύσης των πληρωμών του, της πτωχευτικής ικανότητας (πρβλ. ΑΠ 803/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), απορριπτομένων ως αβάσιμων όσων περί του αντιθέτου διατείνεται η β' εκ των καθ' ων στην υπό στοιχ. Α' αίτηση. Επισημαίνεται ότι η παύση πληρωμών του αιτούντος σε χρόνο μεταγενέστερο της απώλειας της εμπορικής του ιδιότητας επιρρωνύεται, μεταξύ

άλλων, από τις προσκομιζόμενες βεβαιώσεις οφειλών, άπασες εκδόσεως το Φεβρουάριο του 2013, στις οποίες εμφανίζεται χαμηλή συνολική τοκοφορία, γεγονός που υποδηλώνει μικρή -χρονικά- καθυστέρηση καταβολών και σε κάθε περίπτωση όχι πέραν του έτους, η δε παρασταθείσα καθ' ης δεν ανταπέδωσε το αντίθετο. Εξάλλου, η οικονομική κατάσταση των αιτούντων δεν αναμένεται να βελτιωθεί στο εγγύς μέλλον, δεδομένης της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας, της διαρκούς αύξησης του κόστους ζωής και των φορολογικών τους υποχρεώσεων, ενώ καθίσταται ιδιαίτερος δυσχερές για τους ίδιους να εξεύρουν εργασία ενόψει της ηλικίας τους και των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζουν αμφότεροι, σε συνδυασμό με τον υψηλό δείκτη ανεργίας. Όσον αφορά στην προβλήθεισα ένσταση περί δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμών, η οποία προβλήθηκε μόνο για τον αιτούντα της υπό στοιχ. Α' αίτησης από τη β' εκ των καθ' ων, τούτη κρίνεται απορριπτή προεχόντως ως αναπόδεικτη, καθότι, η ενιστάμενη δεν απέδειξε, ως όφειλε, φέρουσα το σχετικό βάρος, ότι ο αιτών επεδίωξε την αδυναμία των πληρωμών του, ούτε ότι προέβλεψε ότι οδηγείται σε οικονομική αδυναμία και δεν άλλαξε συμπεριφορά αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η εν λόγω ένσταση πρέπει να απορριφθεί ως και κατ' ουσίαν αβάσιμη, διότι με βάση τα προαναφερθέντα αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, προέκυψε ότι η περιέλευση του αιτούντος σε αδυναμία πληρωμών δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά του, αλλά σε εξωγενείς και όλως έκτακτους παράγοντες και δη στη συρρίκνωση της κερδοφορίας του, την ίδια στιγμή μάλιστα που οι οικονομικές του υποχρεώσεις ακολούθησαν ανοδική πορεία λόγω της αύξησης του κόστους ζωής και των φορολογικών του υποχρεώσεων, συνεπεία των οποίων, μεταξύ άλλων, αναγκάστηκε να διακόψει την εν λόγω επιχειρηματική του δραστηριότητα. Άλλωστε, ουδόλως αποδείχθηκε ότι κατά το χρόνο ανάληψης των επίδικων χρεών, ο αιτών γνώριζε ή μπορούσε να γνωρίζει έστω ως ενδεχόμενο το επελθόν γεγονός της απρόβλεπτης οικονομικής κρίσης και της εντεύθεν μείωσης της οικονομικής του δύναμης, ενώ δεν πρέπει να παραβλεφθεί το γεγονός ότι εξυπηρετούσε τις ένδικες υποχρεώσεις του επί μακρό χρονικό διάστημα, αφού σημαντικό μέρος του δανεισμού του ξεκίνησε ήδη από το έτος 1998, αποκλειόμενης, ούτως, της δολιότητάς του όσον αφορά στην ανάληψη των χρεών, καθότι ο χρόνος ανάληψης απέχει από το χρόνο παύσης των πληρωμών του (βλ. αντίστοιχο σκεπτικό και στην ΕιρΝίκαιας 60/2012 αδημ.).

Όσον αφορά στην περιουσιακή κατάσταση των αιτούντων, αποδείχθηκε ότι έκαστος έχει στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 50% εξ' αδιαίρετου, μία

[Handwritten signature]

μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 135 τ.μ. και βοηθητικών χώρων 73 τ.μ., έτους κατασκευής το 1993, κτισμένη σε τμήμα οικοπέδου (κάθετη ιδιοκτησία) επιφάνειας (του τμήματος) 348,60 τ.μ. και συνολικής έκτασης του όλου οικοπέδου 682,50 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση _____, στον _____ Αττικής και δη επί της οδού Κορίνθου εφ' ης φέρει τον αριθ. 20 (βλ. τις προσκομιζόμενες βεβαιώσεις δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης [Ε9] των αιτούντων, όπως είχε δηλωθεί για το μεν αιτούντα έως την 26^η-10-2017 για τη δε αιτούσα έως τη 16^η-11-2017, σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. 2.173/22-7-1993 πράξη σύστασης οριζόντιων κατ' έκταση (κάθετων) ιδιοκτησιών της Συμβολαιογράφου

_____ ως μεταγεγραμμένη στα οικεία βιβλία μεταγραφών). Το παραπάνω ακίνητο συνιστά την κύρια κατοικία των αιτούντων, για την οποία υποβάλλουν παραδεκτώς και νομίμως αίτημα υπαγωγής της στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 ρύθμιση για εξαίρεση από την εκποίηση, δοθέντος ότι η αντικειμενική αξία εκάστου ιδανικού μεριδίου των αιτούντων επί αυτής ανέρχεται στο ποσό των 59.452,09 ευρώ, συνεπώς, δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού που ισχύει για έκαστο αιτούντα και το οποίο ορίζεται σε 250.000 ευρώ (δοθέντος ότι είναι έγγαμοι), προσαυξημένο κατά 50%, ήτοι συνολικά 325.000 ευρώ. Επίσης, ο αιτών της υπό στοιχ. Α' αίτησης διαθέτει: (α) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, μία ημιτελή (στο στάδιο αποπεράτωσης του σκελετού) μονοκατοικία, επιφάνειας κύριων χώρων 135 τ.μ. και βοηθητικών χώρων 73 τ.μ., έτους κατασκευής το 1993, κτισμένη σε τμήμα οικοπέδου (κάθετη ιδιοκτησία) επιφάνειας (του τμήματος) 165,90 τ.μ. και συνολικής έκτασης του όλου οικοπέδου 682,50 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση « _____ », στον _____ και δη επί της οδού _____ εφ' ης φέρει τον αριθ. _____ με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του) ποσού 25.000 ευρώ, (β) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 3,70000% εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο (χωρίς πρόσβαση σε οδό ή κοινόχρηστο χώρο), έκτασης 565 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση _____ της Δημοτικής Ενότητας _____

_____ με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος) 120 ευρώ, (γ) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 3,70000% εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο, έκτασης 1.116 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση « _____ » της Δημοτικής Ενότητας _____ με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος)

500 ευρώ, (δ) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 3,70000% εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο, έκτασης 520 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση «
» της Δημοτικής Ενότητας
με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος) 140 ευρώ, (στ) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 3,70000% εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο, έκτασης 596 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση «
» της Δημοτικής Ενότητας
, με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος) ευρώ, (ζ) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 3,70000% εξ αδιαιρέτου, ένα ελαιοτεμάχιο (χωρίς πρόσβαση σε οδό ή κοινόχρηστο χώρο), έκτασης 594 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση «
» της Δημοτικής Ενότητας
με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος) 200 ευρώ, (η) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 3,70000% εξ αδιαιρέτου, ένα ελαιοτεμάχιο, έκτασης 2.600 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση «
», με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος) 800 ευρώ, (θ) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 3,70000% εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο, έκτασης 1.000 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση της Δημοτικής Ενότητας
με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος) 250 ευρώ και (ι) στην πλήρη κυριότητά του, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο, έκτασης 4.015 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου του αιτούντος) 8.000 ευρώ (βλ. για όλα τα παραπάνω τη βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης [Ε9] του αιτούντος, όπως είχε δηλωθεί έως την 26^η-10-2017, σε συνδυασμό με τη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2017). Σημειώνεται ότι όσον αφορά στο με αριθ. κυκλοφορίας όχημα, εργοστασίου κατασκευής ROVER, τύπου LAND ROVER, κυβισμού 1.796 κ.εκ., έτους 1^{ης} κυκλοφορίας το 2001, το οποίο κατέχει και χρησιμοποιεί ο αιτών της υπό στοιχ. Α' αίτησης, τούτος δεν διαθέτει ουδέν εμπράγματο δικαίωμα σε αυτό, δοθέντος ότι η κυριότητα έχει παρακρατηθεί υπέρ της μεταβιβάσασας εταιρίας «ΛΑΪΟΝ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.» (βλ. προσκομιζόμενη άδεια κυκλοφορίας), έως την ολοσχερή εξόφληση του τιμήματος αγοράς του, για την αποπληρωμή του οποίου ελήφθη από τον αιτούντα το ένδικο καταναλωτικό δάνειο από τη γ' εκ των καθ' ων, συνεπώς, δεν τίθεται ζήτημα ρευστοποίησης αυτού, αφού δεν αποτελεί περιουσιακό στοιχείο του αιτούντος. Όσον αφορά στην αιτούσα της υπό στοιχ. Β'

αίτησης, πέραν του ανωτέρω ιδανικού μεριδίου της επί της προπεριγραφείσας κύριας κατοικίας, που βρίσκεται στον Αττικής, διαθέτει επιπροσθέτως: (α) στην πλήρη κυριότητά της, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, μία ημιτελή (στο στάδιο αποπεράτωσης του σκελετού) μονοκατοικία, επιφάνειας κύριων χώρων 135 τ.μ. και βοηθητικών χώρων 73 τ.μ., έτους κατασκευής το 1993, κτισμένη σε τμήμα οικοπέδου (κάθετη ιδιοκτησία) επιφάνειας (του τμήματος) 165,90 τ.μ. και συνολικής έκτασης του όλου οικοπέδου 682,50 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση « ,», στον Αττικής και δη επί της οδού , με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου της) ποσού 25.000 ευρώ και (β) στην πλήρη κυριότητά της, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, ένα αγροτεμάχιο, έκτασης 4.015 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση « » του , με σημερινή εκτιμώμενη εμπορική αξία (του άνω ιδανικού μεριδίου της) 8.000 ευρώ (βλ. για όλα τα παραπάνω τη βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης [Ε9] της αιτούσας, όπως είχε δηλωθεί έως την 16^η-11-2017, σε συνδυασμό με τη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. 2017). Πέραν τούτων, οι αιτούντες δεν διαθέτουν έτερο περιουσιακό στοιχείο, κινητό ή ακίνητο (πρβλ. τις προαναφερθείσες βεβαιώσεις δηλωθείσας περιουσιακής τους κατάστασης [Ε9], την κατάθεση του αιτούντος, καταχωρηθείσα στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά, σε συνδυασμό με τις προσκομιζόμενες από 16-5-2013 και 2-2-2016 υπεύθυνες δηλώσεις τους σχετικά με την ορθότητα και πληρότητα της αναφερομένης σε έκαστη ένδικη αίτηση, καθώς και στα προσκομιζόμενα επικαιροποιημένα έγγραφα, περιουσιακής τους κατάστασης). Ενόψει των τρεχουσών συνθηκών της αγοράς, ουδέν εκ των άνω ακινήτων των αιτούντων κρίνεται πρόσφορο προς ρευστοποίηση, κατ' άρ. 9 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, καθόσον δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον, αλλά ούτε και να επιφέρει αξιόλογο τίμημα, λόγω ιδίως της νομικής τους κατάστασης (ποσοστό συγκυριότητας εξ αδιαιρέτου), απορριπτομένου του σχετικώς υποβληθέντος από την παρασταθείσα καθ' ης αιτήματος περί εκποίησης της λοιπής -πλην της κύριας κατοικίας- περιουσίας των αιτούντων. Επιπροσθέτως, όμως, η εκποίηση των ως άνω περιουσιακών στοιχείων των αιτούντων δεν κρίνεται πρόσφορη και για το λόγο ότι δεν συνιστά το αναγκαίο μέσο προς την εκπλήρωση του επιδιωκόμενου σκοπού της αποπληρωμής των επίδικων χρεών, εάν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι το ζήτημα της ρευστοποίησης ή μη ενός περιουσιακού στοιχείου θα πρέπει να ελέγχεται και υπό της αρχής της

αναλογικότητας, η οποία τριτενεργεί και στις σχέσεις μεταξύ των ιδιωτών κατ' άρ. 25 παρ.1 του Συντάγματος (βλ. ΜΠΝαυπλ 694/2016, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αλλά και της αναγκαιότητας. Στην προκειμένη περίπτωση, με τις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, οι αιτούντες θα εξοφλήσουν το σύνολο των υπαχθεισών οφειλών τους, όπερ σημαίνει ότι δεν κρίνεται αναγκαία, αλλά ούτε και ανάλογη του επιδιωκόμενου σκοπού, η -αμφιβόλου αποτελέσματος- ρευστοποίηση των περιουσιακών τους στοιχείων, η δε βλάβη που θα υποστούν από ενδεχόμενη εκποίηση τους θα είναι δυσαναλόγως μεγαλύτερη από την ικανοποίηση των συμφερόντων των πιστωτών, η οποία (ικανοποίηση των πιστωτών), σε κάθε περίπτωση, μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα από τις απευθείας καταβολές χρηματικών ποσών από τους αιτούντες προς τους καθ' ων – πιστωτές τους, ως ορίζεται κατωτέρω. Με βάση, λοιπόν, άπαντα τα προαναφερθέντα, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι συντρέχουν στο πρόσωπο των αιτούντων οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, καθόσον είναι φυσικά πρόσωπα, χωρίς πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς τις καθ' ων πιστώτριές τους, δοθέντος ότι το σημερινό συνολικό εισόδημά τους, αλλά και εκείνο κατά το χρόνο κατάθεσης εκάστης κρινόμενης αίτησης, είναι εμφανώς μειωμένο σε σχέση με το παρελθοντικό μέσο μηνιαίο εισόδημά τους, ως αναλύθηκε ανωτέρω, η δε μείωση αυτή επήλθε εξαιτίας της πασιδήλης οικονομικής κρίσης, η οποία δεν ήταν προβλέψιμη από το μέσο πολίτη και, γι' αυτό, θα πρέπει να αναχθούν οι υποχρεώσεις τους στο μέτρο που αρμόζει εκ των συνθηκών, ούτως ώστε να μην επιβαρυνθούν μονομερώς τις ολέθριες συνέπειες της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας.

Μετά ταύτα και δεδομένου ότι οι ένδικες οφειλές του μεν αιτούντος της υπό στοιχ. Α' αίτησης ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 63.136,17 ευρώ, της δε αιτούσας της υπό στοιχ. Β' αίτησης σε 58.996,27 ευρώ (σημειώνεται ότι για το τελευταίο ως άνω ποσό των 58.996,27 ευρώ οι αιτούντες ενέχονται εις ολόκληρον), ενώ έχουν αιτηθεί την εξαίρεση από την εκποίηση του προπεριγραφέντος ακινήτου τους, το οποίο τους ανήκει εξ αδιαιρέτου, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία τους, πρέπει να ρυθμιστούν τα επίδικα χρέη τους, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στα άρ. 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και αφού σταθμιστεί η οικονομική κατάστασή τους, το οικογενειακό κόστος διαβίωσής τους και οι εν γένει υποχρεώσεις τους, θα πρέπει να οριστούν

10ο φύλλο της υπ' αριθ. 168 / 2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Μαραθώνα
(Εκούσια Δικαιοδοσία – Ν. 3869/2010)

για τον αιτούντα της υπό στοιχ. Α' αίτησης, άτοκες μηνιαίες καταβολές απευθείας από εκείνον προς τις καθ' ων, επί τριετία (ήτοι, 36 μήνες), εκάστης ποσού 100 ευρώ, αρχής γενομένης τον Αύγουστο του 2018, συμμέτρως διανεμόμενης στις επίδικες απαιτήσεις των καθ' ων, κατά τα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Το ως άνω ποσό κρίνεται εύλογο και εντός των οικονομικών δυνατοτήτων του αιτούντος, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής συνδρομής που λαμβάνει από τη θυγατέρα του, αλλά και της σύνταξης που μετά βεβαιότητας αναμένεται να λάβει άμεσα από τον Ο.Α.Ε.Ε. Όσον αφορά στην αιτούσα της υπό στοιχ. Β' αίτησης και λαμβανομένου υπόψη του μηδενικού ατομικού της εισοδήματος, κρίνεται πως ως προς αυτήν πρέπει να εφαρμοστεί η διάταξη του άρ. 8 παρ. 5 του Ν. 3869/2010 με τον ορισμό μηδενικών καταβολών επί τριετία (ήτοι, 36 μήνες), αρχής γενομένης τον Αύγουστο του 2018. Γίνεται μνεία ότι το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε ορισμό νέας δικασίμου για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών της αιτούσας, διότι κρίνει ότι, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, η οικονομική της κατάσταση δεν πρόκειται να παρουσιάσει αξιόλογη βελτίωση τα επόμενα έτη. Τούτο, διότι ενόψει της ηλικίας της (64 ετών), σε συνδυασμό με τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, καθίσταται ιδιαιτέρως δυσχερής για εκείνη η εξεύρεση εργασίας, ενώ δεν καταλείπεται προσδοκία περί σημαντικής αύξησης του εισοδήματός της από έτερη πηγή, δεδομένου ότι το προνοιακό επίδομα που ελάμβανε περιεκόπη, ενώ εκ της αποδεικτικής διαδικασίας δεν προέκυψε η αναμονή λήψης σύνταξης στο άμεσο μέλλον. Σε κάθε περίπτωση, εφόσον βελτιωθεί η οικονομική κατάσταση της αιτούσας, μπορεί να αναπροσαρμοσθεί η εν λόγω ρύθμιση με μεταρρύθμιση της παρούσας απόφασης κατ' άρ. 8 παρ. 4 του Ν. 3869/2010 και 758 ΚΠολΔ (ΕιρΠατρ 147/2013, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Γίνεται μνεία ότι κατά τη διάρκεια της άνω περιόδου ρύθμισης, οι αιτούντες οφείλουν να γνωστοποιούν, εντός ενός (1) μηνός, στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας ή εργασίας, καθώς και κάθε αξιολογή βελτίωση των εισοδημάτων τους ή των περιουσιακών τους στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παρ. 5 του άρ. 4 (βλ. άρ. 8 παρ. 3 του Ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει).

Περαιτέρω, οι ως άνω ρυθμίσεις θα συνδυαστούν με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, αφού δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των πιστωτριών και προβάλλεται παραδεκτώς και νομίμως από τους αιτούντες

αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας τους από την εκποίηση, μετά από το οποίο (αίτημα) η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο, καθώς πληρούνται όλες οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις. Έτσι, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της παραπάνω περιγραφείσας κύριας κατοικίας των αιτούντων, η οποία ανήκει σε έκαστο εξ αυτών κατά πλήρη κυριότητα και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου και συγκεκριμένα θα πρέπει καθένας, λαμβανομένων υπόψη, της οικονομικής τους δυνατότητας, της ηλικίας τους και του ύψους των ένδικων οφειλών τους, να καταβάλει ποσό ίσο με το 50% της αντικειμενικής αξίας του εμπραγμάτου δικαιώματός του επί αυτής, δηλαδή, το ποσό των 29.726,05 ευρώ (= 59.452,09€ [αντικειμενική αξία πλήρους κυριότητας κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου] X 50%), ο δε χρόνος αποπληρωμής θα πρέπει να οριστεί σε 17 χρόνια. Ωστόσο, δυνάμει της από 30-5-2013 προσωρινής διαταγής της κ. Ειρηνοδίκη του Δικαστηρίου τούτου, ο αιτών της υπό στοιχ. Α' ένδικης αίτησης υποχρεώθηκε σε προσωρινές καταβολές, εκάστης ποσού 100 ευρώ, αρχής γενομένης τον Ιούλιο του 2013, συμμετρως διανεμόμενης μόνο στις ένδικες απαιτήσεις της β' εκ των καθ' ων, οι οποίες σημειωτέον είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης επί της άνω κύριας κατοικίας του. Συμμορφούμενος, δε, προς την ανωτέρω προσωρινή διαταγή, ο αιτών κατέβαλε, με συνέπεια, το μηνιαίο ποσό των 100 ευρώ προς τη β' εκ των καθ' ων, με αποτέλεσμα να έχει καταβάλει σε αυτήν μέχρι τη συζήτηση της ένδικης αίτησής του, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, το συνολικό ποσό των 5.300 ευρώ (= 100€ X 53 μήνες), γεγονός, άλλωστε, που δεν αρνήθηκε η παρασταθείσα β' εκ των καθ' ων. Οι γενόμενες αυτές καταβολές θα πρέπει να συνυπολογιστούν κατά ποσό σε αυτές της πιο πάνω οριστικής ρύθμισης του άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, και δη σε αυτές που αφορούν στη β' εκ των καθ' ων διαμορφώνοντας αντίστοιχα τις ένδικες απαιτήσεις της τελευταίας στο ποσό των 53.696,27 ευρώ (χωρίς να έχουν συνυπολογισθεί οι καταβολές που θα λάβουν χώρα στα πλαίσια της παραπάνω ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2), επομένως, ο αιτών της υπό στοιχ. Α' αίτησης θα κληθεί να καταβάλει, στα πλαίσια της ρύθμισης του άρ. 9 παρ. 2, το συνολικό ποσό των 24.426,05 ευρώ (=29.726,05€ - 5.300€). Ειδικότερα, λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας τους, (α) ο μεν αιτών της υπό στοιχ. Α' αίτησης, συνυπολογιζομένων κατά ποσό των προσωρινών καταβολών του, κατά τα προλεχθέντα, θα πρέπει να καταβάλει στις καθ' ων, κατ' άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, 204 ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι επί 17ετία), εκάστης ποσού

119,74 ευρώ (= 24.426,05€/ 204), καταβλητέας εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, κατανεμόμενης προνομιακώς στις ένδικες επιμέρους απαιτήσεις της β' εκ των καθ' ων, και δη κατά τη σειρά της υποθηκικής τους τάξης, ήτοι κατά τη σειρά χρονικής προτεραιότητας σύμφωνα με τα άρ. 1250, 1272 και 1300 ΑΚ, καθόσον αμφότερες είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης) στην άνω κύρια κατοικία και μετά την ολοσχερή εξόφληση αυτών (συνυπολογιζομένων και των παράλληλων καταβολών από μέρους της αιτούσας, κατά τα κατωτέρω αναφερόμενα), διανεμόμενης συμμετρως στις λοιπές επίδικες απαιτήσεις και (β) η δε αιτούσα της υπό στοιχ. Β' αίτησης, θα πρέπει να καταβάλει στην καθ' ης, κατ' άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, 204 ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι επί 17ετία), εκάστης ποσού 145,72 ευρώ (= 29.726,05€/ 204), καταβλητέας εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, κατανεμόμενης προνομιακώς στις ένδικες επιμέρους απαιτήσεις της καθ' ης και δη κατά τη σειρά της υποθηκικής τους τάξης, ήτοι κατά τη σειρά χρονικής προτεραιότητας σύμφωνα με τα άρ. 1250, 1272 και 1300 ΑΚ, καθόσον αμφότερες είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης) στην άνω κύρια κατοικία. Οι οφειλές που θα εξοφληθούν με τον παραπάνω τρόπο (κατ' άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010) λογίζονται τοκοφόρες με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με σταθερό επιτόκιο, που θα ισχύει για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος και χωρίς ανατοκισμό. Γίνεται μνεία ότι σε περίπτωση ολοσχερούς εξόφλησης των ένδικων χρεών μέσω καταβολών από μέρους του έτερου συνοφειλέτη ή εγγυητή, έκαστος εκ των αιτούντων δεν θα υποχρεούται να καταβάλλει ουδέν άλλο ποσό στον εξοφληθέντα πιστωτή, καθ' ο μέρος θα υπερβαίνει την απαίτησή του, ως τούτη έχει διαμορφωθεί με βάση τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα. Επίσης, θα πρέπει να χορηγηθεί σε αμφότερους τους αιτούντες περίοδος χάριτος τριάντα έξι (36) μηνών, αρχής γενομένης (του υπολογισμού της περιόδου χάριτος) τον Αύγουστο του 2018, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση (άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010) με την πιο πάνω ρύθμιση του άρ. 8 παρ. 2 και 5 Ν. 3869/2010, λαμβανομένης υπόψη της περιορισμένης οικονομικής δύναμης των αιτούντων, ενώ δεν πρέπει να παραβλεφθεί και το γεγονός της ενδεχόμενης επιβάρυνσης της αιτούσας με καταβολές χρηματικών ποσών, σε περίπτωση μεταρρύθμισης της παρούσας.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, αμφότερες οι ένδικες αιτήσεις, πρέπει να γίνουν δεκτές ως και κατ' ουσίαν βάσιμες, απορριπτομένου κάθε αντίθετου ισχυρισμού και ένστασης της παρασταθείσας -σε κάθε αίτηση- καθ' ης και να ρυθμιστούν οι επίδικες οφειλές των αιτούντων, εξαιρουμένου του εμπραγμάτου δικαιώματός τους επί της κύριας κατοικίας τους από την εκποίηση, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρ. 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010, ενώ, τέλος, δεν ορίζεται παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από τις καθ' ων που δεν παραστάθηκαν, διότι δυνατότητα άσκησης τέτοιας ανακοπής δεν παρέχεται από το Ν. 3869/2010 (βλ. άρ. 14).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις με αριθ. καταθ. 162/16-5-2013 και 163/16-5-2013 αιτήσεις και δη τη μεν πρώτη (162/2013) ερήμην των α' και γ' εκ των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, τη δε δεύτερη (163/2013) αντιμωλία των διαδίκων.

Α. Επί της υπ' αριθ. καταθ. 162/16-5-2013 αίτησης:

ΔΕΧΕΤΑΙ, εν μέρει, αυτήν.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος ( ) ορίζοντας τριάντα έξι (36) ισόποσες μηνιαίες καταβολές (ήτοι, επί τριετία), εκάστης ποσού εκατό ευρώ (100€), καταβλητέας απευθείας από τον αιτούντα προς τις καθ' ων, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, αρχής γενομένης τον Αύγουστο του 2018, διανεμόμενης συμμετρως στις επίδικες απαιτήσεις των καθ' ων και δη: α) ποσό 4,26 ευρώ προς την α' εκ των καθ' ων, β) συνολικό ποσό 93,44 ευρώ προς τη β' εκ των καθ' ων (ALPHA BANK ως οιοική καθολικής διαδόχου της πιστώτριας «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.»), διανεμόμενο συμμετρως στις επιμέρους απαιτήσεις της και γ) ποσό 2,30 ευρώ προς τη γ' εκ των καθ' ων.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του αιτούντος, ως τούτη ανήκει σε αυτόν κατά πλήρη κυριότητά και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, και ειδικότερα μία μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 135 τ.μ. και βοηθητικών χώρων 73 τ.μ., κτισμένη σε τμήμα οικοπέδου (κάθετη ιδιοκτησία) επιφάνειας (του τμήματος) 348,60 τ.μ. και συνολικής έκτασης του όλου οικοπέδου 682,50 τ.μ.,

που βρίσκεται στη θέση «   », στον   Αττικής και δη επί της οδού   εφ' ης φέρει τον αριθ.   .

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση, για τη διάσωση του προαναφερθέντος εμπραγμάτου δικαιώματός του επί της άνω κύριας κατοικίας του, να καταβάλλει μηνιαίως στις καθ' ων και δη εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, συνυπολογιζομένων κατά ποσό των προσωρινών καταβολών του, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας, 204 ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι, επί 17 έτη), εκάστης ποσού εκατόν δέκα εννέα ευρώ και εβδομήντα τεσσάρων λεπτών (119,74€), καταλογιζομένης προνομιακώς στις επίδικες απαιτήσεις της β' εκ των καθ' ων, κατά τη σειρά της υποθηκικής τους τάξης, καθόσον είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης επί του ακινήτου που συνιστά την κύρια κατοικία του αιτούντος και κατόπιν ολοσχερούς εξόφλησης αυτών, διανεμόμενης συμμετρως στις λοιπές επίδικες απαιτήσεις. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει τον αμέσως επόμενο ημερολογιακό μήνα από τη λήξη της περιόδου χάριτος, ήτοι των τριάντα (36) μηνών, κατά τα ειδικώς εκτεθέντα στο σκεπτικό της παρούσας, ενώ οι οφειλές που θα εξοφληθούν με τον τρόπο αυτό λογίζονται τοκοφόρες με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με σταθερό επιτόκιο, που θα ισχύει για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος και χωρίς ανατοκισμό.

Β. Επί της υπ' αριθ. καταθ. 163/16-5-2013 αίτησης:

ΔΕΧΕΤΑΙ, εν μέρει, αυτήν.

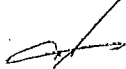
ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας (   ) ορίζοντας μηδενικές καταβολές από μέρους της, επί τριετία (ήτοι, 36 μήνες), αρχής γενομένης τον Αύγουστο του 2018.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, ως τούτη ανήκει σε αυτήν κατά πλήρη κυριότητα και κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, και ειδικότερα μία μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 135 τ.μ. και βοηθητικών χώρων 73 τ.μ., κτισμένη σε τμήμα οικοπέδου (κάθετη ιδιοκτησία) επιφάνειας (του τμήματος) 348,60 τ.μ. και συνολικής έκτασης του όλου οικοπέδου 682,50 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση «   », στον   Αττικής και δη επί της οδού   ρ' ης φέρει τον αριθ.   .

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση, για τη διάσωση του προαναφερθέντος εμπραγμάτου δικαιώματός της επί της άνω κύριας κατοικίας της, να καταβάλλει μηνιαίως στην καθ' ης και δη εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, 204 ισόποσες μηνιαίες δόσεις (ήτοι, επί 17 έτη), εκάστης ποσού εκατόν σαράντα πέντε ευρώ και εβδομήντα δύο λεπτών (145,72€), καταλογιζομένης προνομιακώς στις επίδικες απαιτήσεις της καθ' ης, κατά τη σειρά της υποθηκικής τους τάξης. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει τον αμέσως επόμενο ημερολογιακό μήνα από τη λήξη της περιόδου χάριτος, ήτοι των τριάντα (36) μηνών, κατά τα ειδικώς εκτεθέντα στο σκεπτικό της παρούσας, ενώ οι οφειλές που θα εξοφληθούν με τον τρόπο αυτό λογίζονται τοκοφόρες με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με σταθερό επιτόκιο, που θα ισχύει για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος και χωρίς ανατοκισμό.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Καπανδρίτι, στις 29 Ιουνίου 2018, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

